

# **Fra LaRouche-bevægelsen 10. mrs. 2015: Nedtælling til krig, eller til BRIKS-alternativet**

Afgørende begivenheder finder sted i hele Europa nu, i kampen mod nedtællingen til krig med Rusland og med det bankerotte eurosistem, der har kurs mod sammenbrud.

De store europæiske nationers regeringer har tydeligvis vendt sig, af frygt for en generel atomkrig, imod de vanvittige USA/britiske/NATO-planer om at bevæbne Ukraine, De baltiske Lande og Polen for at kæmpe mod Rusland.

Men samtidig har chefen for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker fra Luxembourg, netop udstedt en opfordring om »en europæisk hær til at forsvare Europas værdier imod russisk aggression«. En leder af Vladimir Putins parti i Dumaen responderede omgående og med total klarhed: »I atomvåbenalderen yder ekstra hære ikke yderligere sikkerhed; men de kan helt sikkert spille en provokerende rolle.«

Lad briterne hævde, at de ikke vil deltage – de har ingen egne styrker tilbage at lade indgå i en sådan hær! Junckers selvmorderiske forslag går ikke desto mindre lige i den britiske-Obama-fælde, som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche definerede for flere uger siden:

Det er idéen om, at NATO kan gå hele vejen med at true med og fremprovokere en krig med Rusland og Kina for at stoppe BRIKS, og at denne atomkrig på en eller anden måde kan »begrænses« til ødelæggelsen af Eurasien og lade USA og UK »vinde«. Den russiske respons er på sin side også krystalklar: I atomvåbenalderen har krig ingen vindere eller overlevende nationer.

Så krigsprovokationerne, inklusive forsøget på at hænge Putin op for mordet på Boris Nemtsov, fortsætter.

Men samtidig finder vi stærkere og stærkere tendenser til at bryde ud af det bankerotte eurosistem over hele Europa, som vore europæiske aktivister diskuterede mandag via telefonkonference. Disse tendenser eksisterer nu i næsten alle lande, de er stærkere i f.eks. Italien end i Grækenland.

Den afgørende faktor i blot en minoritet af sådanne grupperinger, er at vende sig mod de BRIKS-allierede nationer som win-win-alternativet til både kollaps og krig. Dette ses netop blandt de ledere, der har underskrevet eller seriøst diskuteret Schiller Instituttets internationale appel om, at USA og Europa skal følge BRIKS-kursen for forhindring af krig.

De meget stærke erklæringer om BRIKS-alternativet fra en spansk industriorienteret gruppe og fra Euro-Kina-Forum, samt gengivelsen af begge Lyndon LaRouches erklæringer om Nemtsov-mordet, er hovedindikatorer for, hvad der virkeligt fører an. Vækst og udvikling som alternativ til euroens bankerot for nationer som Grækenland eller Italien kommer kun til live, når de vender sig mod BRIKS.

Kina har i løbet af de seneste dage erklæret Det økonomiske Silkevejsbælte som fokus for hele deres udenrigspolitik. Landets udenrigsminister har også sat de højeste mål for økonomisk samarbejde med Rusland og Indien – som selv planlægger at tredoble vækstraten for sin atomenergisektor.

Amerikanske borgere er ikke tilskuere til denne kamp: Det er Obamas Hvide Hus og dets valkyrier som Victoria Nuland og Samantha Power, der kører fremstødet mod krig med Rusland, og sluttelig med Kina. Fjern Obama; så kan det direkte tilbud til USA fra Kinas præsident Xi om kooperativ kredit til verdensomspændende fremskridt inden for videnskab og infrastruktur blive accepteret og virkeliggjort.

